

Bij het doopfeest van mijn dochtertje Louïse, Alexandrine den 29ste julij 1855 door J.J. Cremer.

Zou geen dankbre toon mij voegen,
Op deez dag vol heilgenot,
Zou ik niet vol vreugde juichen
In mijn zoo gezegend lot..?
Zou ik niet in dankbre klanken,
Roemen op dit vreugde feest:
God! Voor uwe liefde en trouwe,
Dankt mijn harte U 't allermeest.
Vrouwtje! Lieve! Teerbeminde!
Ja ook gij ... gij voelt het diep,
Dat de zegen ons geschonken,
Schier van volmaat overliep.
Boven bidden, boven danken,
Werden onze beên verhoord
God heeft ons een kind geschonken,
't kind dat U, dat mij behoort.
Zegen! Boven bidden smeken!
O! de smart door U geleên
Werd zoo ras in vreugd verwisseld,
In de blijdste zaligheên,
Flink en kloek zijt gij herrezen,
Dankend zaagt ge op 't wichtjen neer
't kindje eens van ons afgenomen
Vonden we in deez liev'ling weer
Dankbaar, ja, wij zijn het, vrouwtje,
Laafnis hebt gij voor ons kind,
't is gezond en flink van leden.
Nauw're band die ons verbindt
Dankbaar, ja, deez dag getuige 't

De ure toen ons dierbaar wicht
Met het water werd besprenkeld,
Voor Gods heilig aangezigt.
Toen wij met onze ouders samen
Plegtig hebben uitgebragt:
“’t Amen” om voor ’t kind 1) te waken,
Van ons kindje dag en nacht.
’t heil! Niet slechts wat de aard kan schenken
Maar dat Jezus leer het biedt;
Vrouwtje, ja, wij mogen juichen,
Vrolijk klinkt mijn kunstloos lied,
Vrolijk, dankbaar!
Dank ook de oudren
Die hier deelen ’t schoon verbond;
Dank aan hen die ons verblijden,
Met hun liefde in deze stond,
Dank, den leeraar (!) die in d’uchtend
Woorden sprak, vol gloed en ziel,
Dank, zijn gade waardoor menig
Bloem voor ’t wicht ten deele ons viel.
Dank, de lieve zusters, vrinden,
Die verëeren ’t heilig feest.
Dank! aan U mijn ouders, vrienden.
Dank! aan Gode ’t allermeest.

1) Moet zijn : ’t heil

(!) Dos. C.M. Pleijte Loenen ad Vecht.

Betreft: ds. C.M. Pleijte (Cornelis Marinus), beroepen in Loenen op 21-10-1838. Komende van Hillegom. Overleden op 8-10-1857, 51 jaar oud, te Loenen aan de Vecht.

Bij het doopfeest
van
mijn dochtertje
Louise, Alexandrine,
den 29^{en} Julij 1855.

Zou geen dankbre toon mij raegen,
op dees dag vol heiligenot,
Zou ik niet vol vreugde juichen,
In mijn zoo gesevend lot...?
Zou ik niet in dankbre klanken,
Roemen op dit vreugde feest:
God! voor Uwe liefde en trouwe,
Dankt mijn harte U 't allermeest.
Vrouwtje! lieve! teerbemide!
Ja ook gij... gij voelt het diep,
Dat de zegen ons geschonken,
Schier van volmaat overliep.
Boren bidden, boren denken,
Werd en onse beën verhoord
God heeft ons een kind geschonken,
't kind dat U, dat mij behoort.
Zegen! boren bidden smeken,
O! de smart door U geleid
Werd zoo ras in vreugde vermijfeld,

In de blijdeste Zeligheien
Flink en klock zyt gy herren,
Dankend zaagt ge op 't Wiefje
& kindje eens van ons afgenomen
Vonden we in dees leerling meer
Dankbaar, ja, vrij zyn het, vrouwtje
Laafnis hebt gy voor ons kind,
& Is gezond en flink van leden
Naarwie band die ons verbindt
Dankbaar, ja, dees dag getuigt
De ure toen ons dierbaar wicht
Met het water werd bespreukeld,
Voor Gods heilig aangesigt,
Toen vrij met onze ouders samen
Plegtig hebben uitgebragt;
" & Amen " om voor 't kind ^{te waken}
Van ons kindje dagen nacht.
& Heil! niet slechts wat de aard ^{kan}
schenken
Maar dat Jesus leer het biedt;
Vrouwtje, ja, mij mogen juichen,
Vrolijk klinkt mijn kunstloos lied,
Vrolijk, dankbaar!
Dank ook de ouders

't moech zyn: 't heil

Die hier deelen 't schoon verbond,
Dank aan hen die ons verblijden,
Met hun liefde in desen stond,
Dank, den leeraar ^(A) die ons d'achtend
woorden sprak, vol gloed en ziel,
Dank, zijn gade, waardoor menig
Bloem, voor 't recht ten deele ons viel.
Dank, de lieve zusters, vrienden,
Die vereeren 't heilig feest.
Dank! aan u mijn ouders, vrienden,
Dank! aan Gode 't allermeest.

(A) D^o: C. M. Pleijt I Samen a. Vlecht.

Handschrift in de Koninklijke bibliotheek.

www.jacobcremer.nl

Laatst bijgewerkt: 15 oktober 2019.